

Thuja occidentalis 'Ellwangeriana Aurea'

żywotnik zachodni 'Ellwangeriana Aurea'

Odmiana o szerokostojkowym pokroju, delikatnej budowie i złocistopomarańczowej barwie ulistnienia. Wzrost wolny. Po 30 latach uprawy krzewy osiągają 2-3 m wysokości. Młode rośliny zaokrąglone. Pędy liczne, gęsto skupione obok siebie. Gałązki drobne, obficie rozgałęzione. Ulistnienie młodociane w postaci miękkich, krótkich igiełek. Starsze gałązki pokryte łuskami, ale nawet u dorosłych okazów, wewnątrz korony można znaleźć szpilkowate igły. Gałązki na końcach złocistożółte, w okresie wiosennym pomarańczowe, zimą żółtobrązowe. Odmiana podatna na deformacje koron przez okiść śniegową. Cięcie krzewów sprzyja zachowaniu właściwego pokroju oraz utrzymaniu cech młodocianych. Odmiana wymaga gleb żyznych, wilgotnych i przepuszczalnych, stanowisk słonecznych. Polecana do sadzenia w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach oraz w formie niskich, strzyżonych żywopłotów.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Späth 1895; odkrywca, hodowca (selekcjoner): odmiana uzyskana w szkółce L. Späth'a w Berlinie. Niemcy; wprowadzenie do handlu: 1895
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	szerokostojkowy
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	gliniasta próchniczna
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody wrzosowiskowe żywopłot ogrody przydomowe

strefa

5b

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

